

عنوان مقاله:

گذر و درنگی بر معماری بدون معمار (جستاری بر کیفیت کالبدی اکو موزه ی میراث روستایی استان گیلان)

محل انتشار:

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سید کسری میرپادیاب - کارشناس ارشد معماری (مدرس معماری)

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از عواملی که موجب به وجود آمدن توسعه ی پایدار در شهر ها می شود ایجاد و تولید اکو موزه هایی است که به صورت آزاد و سر باز برای آشنایی مردم به وجود آمده است تا با گذشته ی خود چه از لحاظ گویشی، لهجه ای، فرهنگی و... بلکه از لحاظ معماری آشنا شوند و ببینند که گذشتگان چگونه پاسخگوی نیاز های اقلیمی خود بودند. در گیلان فاصله ی بین روستا ها از هم پیاده 10 دقیقه و با ماشین 5 دقیقه است ولی در این فاصله نوع معماری هر روستایی در گیلان، خاص خودش است و نحوه ی پاسخگویی آن به نیاز های اقلیمی متفاوت. گیلان استانی است که نمی توان از آن به گستردگی یاد کرد اما 9 حوزه ی مختلف اقلیمی را می توان در آن شاهد بود. که این 9 حوزه را می توان زیر مجموعه ی یک تقسیم بندی به نام معتدل و مرطوب شناخت. که نگارنده معتقد است این نوع شناخت ظلم بزرگی به پاسخگویی هر استان به نیاز های اقلیمی خودش است، چرا که با این تقسیم بندی نمی توان پی برد به درک صحیحی از پاسخ های هر روستا به بستر خود جهت ارائه ی طرح ایده آل. بنابر بر این به بررسی این 9 حوزه پرداختیم که همه را در یک جا به نام اکو موزه میراث روستایی گیلان می شود پیدا کرد.

کلمات کلیدی:

اکو موزه، توسعه ی پایدار، معماری پایدار، اقلیم، موزه ی میراث روستایی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/408049>

